

[Jens Jørgensen]

jeg har sagt meget tydeligt her fra talerstolen, en helt anden vinkel, vi ser det fra. Hr. Gade ryster på hovedet. Det beklager jeg på hr. Gades vegne, ikke på mine.

Jeg skal derfor gerne gentage, at vi siger nej, og det er til hr. Aage Brusgaard. Vi siger nej til afgift på sprøjtemidler, sådan som hele diskussionen ligger. Så er det klart. Vi siger ja til at arbejde med grønne afgifter, men vi siger, at det er vigtigt, at man samtænker miljø- og beskæftigelsespolitik, når grønne afgifter skal anvendes over for erhvervslivet. Det betyder i praksis, at man skal sætte skatten på arbejdskraft ned, når man sætter ressource- og forureningsafgifterne i vejret. Det er det samspil, vi vil have, når vi snakker grønne afgifter, og ikke bare afgifter, der rammer bredt og dermed også rammer nogle varer, som ikke gjorde det nødvendigt.

Til miljøministeren – om de selektive afgifter – skal jeg sige, at problemet består i, at det kan man ikke lave uden et giftindeks og uden et ordentligt belastningstal, og det er her, det væsentlige faglige og saglige problem ligger.

Til hr. Martin Glerup: Vi ønsker, som jeg siger det, en udfasning af de farlige stoffer. Det gør man via forskning, gennem uddannelse, ved – som den tidligere miljøminister gjorde det – oven i de 6 mio. kr., der stod på finansloven i 1992, at få 5 mio. kr. ekstra og i 1993 2 mio. kr. ekstra, for at man kunne få sat gang i arbejdet med henblik på udfasning.

Peter Hansen-Nord (V):

Nu er forespørgslen jo rejst med henblik på en manglende opfyldelse af pesticidhandlingsplanens mål om 50 procents reduktion af plantebeskyttelsesmidler fra 1986 til 1997.

Jeg ved ikke, hvorfra SF har hentet udtrykket manglende opfyldelse, det må stå helt for egen regning, samtidig med at der endnu er fire år til 1997. Men status er, at en 50 procents reduktion betød, at man fra et forbrug på 7.000 t i referenceperioden 1981-85 skulle nå ned til 3.500 t i 1997.

Forbruget i 1993 udgjorde ca. 4.200 t. Man har altså allerede nu nået $\frac{3}{4}$ af målet med endnu fire år til at opfylde resten af målet.

Så på den baggrund er forespørgsleens formulering ganske ubegrundet.

Herudover opererer handlingsplanen med begrebet behandlingshyppighed, hvilket også

er relevant, som dagens diskussion har vist. Hvis man samtidig – som jeg også har nævnt tidligere – husker at sammenligne afgrødesammensætningen fra referenceperioden til afgrødesammensætningen i 1993 samt erkender, at de nye plantebeskyttelsesmidlers egenskaber er betydelig forbedret i perioden, så vil jeg påstå, at der er sket generelle forbedringer og miljømæssige forbedringer, der er større, end udtrykket behandlingshyppighed giver indtryk af. Den sagligt oplysende del af diskussionen fremover bliver derfor en diskussion om behandlingshyppighed i relation til afgrødesammensætning og kemien i de midler, der anvendes, de egenskaber, de har.

Her kunne jeg nemt som gammel sprøjtefører selv forfalde til en lang teknisk redegørelse. Det skal jeg nu spare Folketinget for, men alligevel forsøge at dissekere materien på nogenlunde forståelig vis.

Når jeg påstår, at vi kan opnå langt større miljømæssige forbedringer, end begrebet behandlingshyppighed er udtryk for, så er det, fordi den kemiske industri er kommet meget langt i udviklingen af nye midler, der ikke som før i tiden bare slår ihjel. I dag opererer midlerne selektivt biokemisk på forskellige planter forskellige egenskaber eller for den sags skyld bekæmper skadevoldere selektivt på deres forskellige anatomi.

Fælles for alle disse midler er, at de har en meget lav – om overhovedet nogen – giftighed over for mennesker, dyr og kulturplanter, som man ønsker at beskytte.

Det er altså fortidens synder, vi i dag – med baggrund i SF's forespørgsel – har diskussionen om, det var nogle midler med stor mobilitet, det var midler med stor persistens, og det var midler med stor giftighed, der blev brugt tidligere. De er erstattet, må jeg sige til hr. Gade.

Jeg ville gerne have, at man brugte flere kræfter og mere tid på at godkende de nye sofistikerede produkter, således at vi derigennem kunne få nedbragt miljøbelastningen. Miljøministeren var selv inde på det under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 179.

Jeg nævnte også ved behandlingen af L 179 noget om prisen for at komme ind på det danske marked. Det kan altså ikke hjælpe, at vi gør det så lidet attraktivt for den kemiske industri at operere med disse nye midler ved at gøre det alt for dyrt.